

Základná škola A. Sládkoviča Sliac

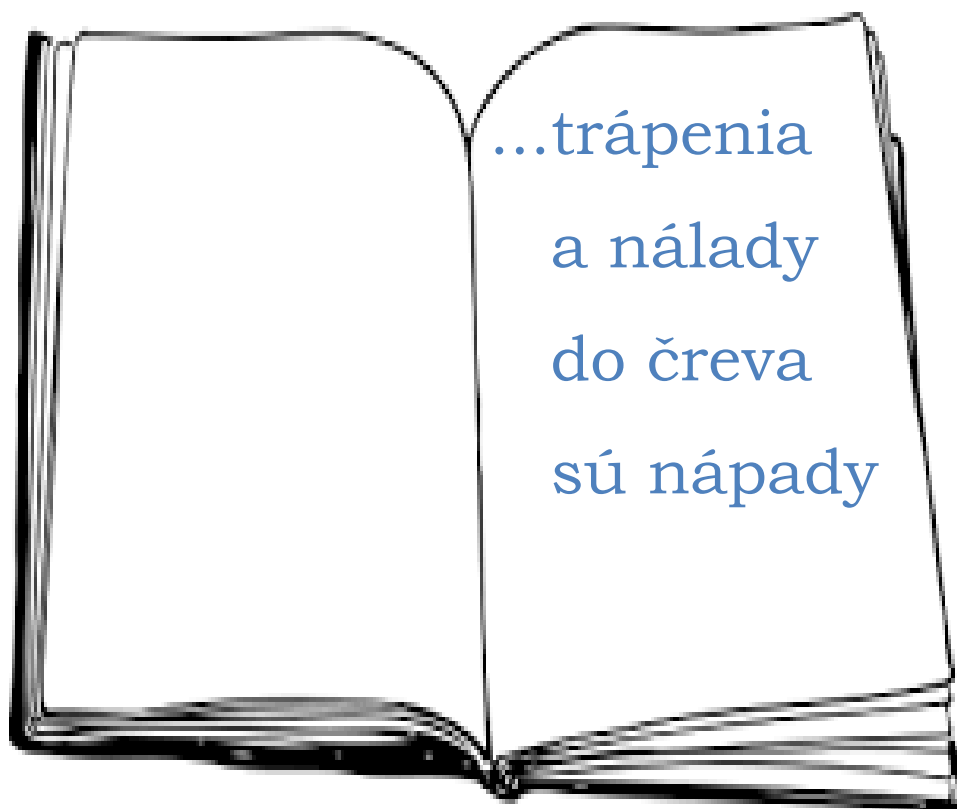

2019/2020

Básnické črevo

Triedny časopis

Produkcia: 8.B

Jeseň

Čaro jesene

Leto sa rýchlo pominulo a jeseň je tu. Slnko svojimi lúčmi ešte rozmaznáva ľudí aj celú prírodu.

Veľa otužilcov si príde na svoje. Radi sa ešte okúpu. Voda v jazerách, priehradách je už chladná, ale čistá a priehľadná. V záhradkách rozvoniavajú plody matky zeme. Lúky, pasienky sú stále zelené. Z lesov počuť hluk ľudí zbierajúcich lesné dobroty. Hubári sa vracajú s plnými košíkmi hríbov. Príroda ich vymaľovala rôznymi farbami. Prázdniny skončili. Deti sa vrátili do škôl. Prvýkrát zazvonil zvonček. Jeseň zavítala aj do našej školskej záhrady. Žiaci pozorujú zmeny, ktoré v nej nastávajú.

Táto slnečná jeseň má svoje čaro. Bol by som rád, keby trvala čím najdlhšie. Kolobeh prírody je už taký. Po jeseni, príde zima.

Matej Jakuba

Prvé jesenné dni

Jeseň sa začala pomaly zmocňovať stromov a meniť ich na svoje farby. Stromy sa odievajú zo sviežej zelenej, žltej, oranžovej a hnedej farby. Vonku pofukuje chladný vietor, ktorý pomaly ale isto zhadzuje listy zo stromov a pokrýva zem farebnou dekou z listov. Z pichľavých domčekov vykúkajú hnedé hlavičky gaštanov. Tešiace sa detičky nadšene zbierajú gaštany a robia z nich malých gaštankov, ktorí doma ožívajú v ich fantázii. Ak neprší a svieti zubaté slniečko, domy sa roztopašne vyhrievajú v jeho lúčoch. Keď však zájde, chcú si obliecť teplý sveter.

Jeseň je premenlivá ako aprílové počasie, na jednej strane v jej lúčoch dozrejú zlaté bobuľky hrozna, na druhej strane chlad dokáže prísť rýchlo ako blesk.

Lukáš Soukup

Jeseň

Umelecký opis

Jeseň sa opatrne vkráda do prírody každým dňom viac a viac. Všetky stromy začali naberať svoju farbu. Začali sa maľovať rôznymi odtieňmi žltej, hnedej, oranžovej.

Z rána kvapky rosy našu pestrú krajinu preberú k životu a začína sa deň. Stromy nám kývajú a dávajú zbohom letu. Vtáčiky štebotajú od skorého rána a snažia sa načerpať dostatok síl na svoj odlet do teplých krajín. Deti sa tešia z úrody ktorú pán Gaštan každoročne zhadzuje zo svojej koruny. Pod pestrofarebným kobercom, ktorý skrášli našu Zem na pár mesiacov, sa ukrýva ešte kúsok potravy pre zvieratká, ktoré si ju zbierajú na zimu. Aj počasie prejavuje svoje city. Smúti za teplým letom. Občas zahrmí a svetelná žiara osvieti našu krajinu. Slnko svojimi zubatými lúčmi iba občas vykukne.

Keď táto pestrofarebná rozprávka skončí, v plnej sile udrie pani Zima.

Sofia Urdová

Prvé jesenné dni

Po lete prichádza jeseň, čarovné obdobie plné farieb. Po letných horúcich dňoch sa k nám vkráda so svojím chladným počasím.

Ulice sú plné opadaného lístia, ktoré vytvára farebné koberce. Dni sú čoraz kratšie, studený vietor začína vystrkovať rožky. Prvé ranné hmly sú ako mliečne závoje. Na policiach dozrieva úroda nevyhnutne dôležitá pre náš život. Ovocné stromy nám odovzdávajú svoje plody, ktoré sú zdrojom nášho zdravia. Obloha býva blankytne modrá a slniečko svieti a hreje ako na objednávku. Môžu sa objaviť prvé ranné mráziky, ktoré štípu na tvári.

Jeseň je veľmi zaujímavé ročné obdobie so svojskou atmosférou. Toto kúzelné obdobie podľa mňa najkrajším z celého roka.

Sofia Letríková

Jeseň

Keď sa zmení farba listov na oranžovú ako pomaranče, hlási sa k slovu svokra jeseň.

Je to obdobie prenádherných farieb ktoré vábja všetky dietky von z domovov, a zároveň aj do školy. Náhle začne všetkým ľuďom šepkať do uší svoju chladnú melódiu. Rána sú vždy menej vábivé. Štebotavé lastovičky náhle utíchajú a odchádzajú prečkať zimu do teplých krajín. Skoro celá naša zvieracia família už len oddychuje. Plody dozrievajú a sú pripravené na zber usilovnými pracovníkmi.

Čo nestihne na prírode zmeniť pestrofarebná jeseň, zmení Pani Zima.

Gregor Išteneš

Prvé jesenné dni

Príroda až teraz začína nadobúdať tú pravú krásu. Slniečné dni ubúdajú. Prichádza nové ročné obdobie - jeseň. Obdobie plné šuchotania jeleních nôh v kôpkach farebných listov.

Hneď po letných prázdninách sa deti chystajú do školy. Zobúdzajú sa do studených rán. Príroda spí na jemnom vankúši v podobe hmly. Listy začínajú nakupovať nové farebné oblečenie do svojho šatníka. Dni sú čoraz kratšie a s príchodom jesene sa mení celá príroda, mení sa všetko vôkol nás. Záhrada, o ktorú sme sa po celý rok usilovne starali, nám vydáva svoje bohatstvo. Vinohrady sú preplnené veľkými šťavnatými strapcami hrozna. Sťahovací vtáci odlietajú do teplých krajín a zverine narastá hustejšia srst'. Každý sa chystá na zimu.

Toto kúzelné obdobie je najkrajším z celého roka. Jeseň je zaujímavé ročné obdobie so svojou svojskou atmosférou a postačí, ak sa mu pozrieme zblízka na jesenné zúbky a zistíme, že je to naozaj tak.

Mašurová

PRVÉ JESENNÉ DNI

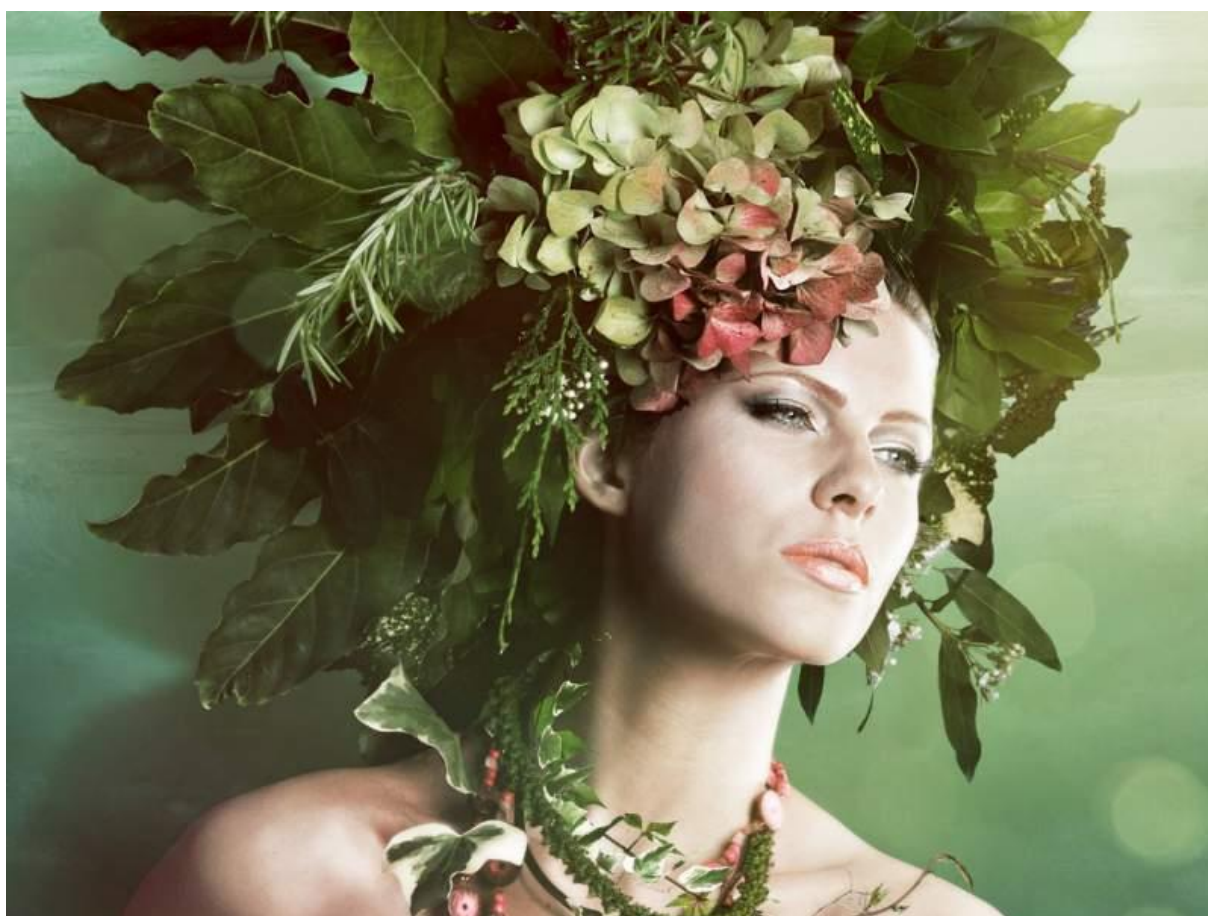
Keď začne zo stromov padať prvé lístie a vo vzduchu vidieť pospájané pavučinkové nite babieho leta, nadíde čas na jeseň.

Jeseň je ročné obdobie, ktoré k nám prichádza vždy v rovnakom čase. Z krásneho a teplého leta sa časom vytvorí chladnejšie, ale zato pestrejšie obdobie. Je to vlastne príprava prírody na tuhú a chladnú zimu. Jeseň prichádza vždy v rovnakom období, ale je vždy iná. Stromy sú pestré ako nikdy. Niektoré sú ešte síce zelené, ale keď sa zahľadíte poriadne, je tam jasná farebnosť. Možno vidíte len jemne žltú ako jarné slnko alebo oranžovú ako nedozretý pomaranč, no tie farby tancujú v konároch s inými ako šarlátová červená, purpurová alebo hnedastá. Jeseň vplýva aj na ľudí. Dni sú čoraz kratšie, slniečka menej a aj studený vietor začína vystrkovať rožky. Niektorí ľudia počas jesene upadajú do depresii a jesenného ničnerobenía. Ale treba sa pozrieť aj na iné stránky jesennej prírody, ako je zber plodov a zeleniny, ktoré nám budú dávať vitamíny počas zimy a ochránia nás pred pazúrmí neželaných chorôb. Čaro jesene dokážu oceniť najmä deti váľajúce sa v kope lístia alebo stačí len pohľad na lietajúceho draka, ktorý lieta na zatiahnutej, ba až tmavej oblohe.

Toto kúzelné obdobie je podľa mňa najkrajším z celého roka. Stromy hrajú farbami ako pestrofarebné kvety. Jeseň je veľmi zaujímavé ročné obdobie so svojou atmosférou.

Magdaléna Šimonová

Ochrana přírody

Svet

Modrý aj zelený
Plače nekončí rozdáva
Volá o záchranu a vzdychá
ZEM

Matej Jakuba

Ekologický blues

Znečistené moria
Korytnačky snoria
Z pláže veľké smetisko
Doma luxus drahé psisko
Pralesy nám ničia
Zvieratá len kričia
Ľadovca už niet
Áut v rodine päť
Ozón že vraj mizne
Každý si to zlízne
Starý iphone za nový
Afriku to zamorí...

Daniel Terem

Muráň

mohutný, pevný
vypína sa, stráži, pýši sa
pod Muráňom sa sysle pasú
PLANINA

Gregor Išteneš

PRÍRODA

Príroda je zázrak sveta,
máme ju už od praveka.
Krásy v sebe plno má,
s radosťou ju rozdáva.
S nadšením ju spoznáваме
a s údivom obzeráme.
My si ju však ničíme
a zvieratá viníme.
Sami si to nepriznáme,
ostatným to vyčítame.
Vážiť si ju veľmi chceme,
všetku krásu našej Zeme.

Magdaléna Šimonova

Ako všetci dobre vieme

Ako všetci dobre vieme,
naša myseľ dávno drieme,
Smog, výpary, silné jedy,
preto je náš rozum bledý.

Zo sveta už mizne zeleň,
sem-tam sa tu mihne jeleň.
Plejstejšny a telkáče,
človek rýchlo zaplače...

a do prírody odkáže:

Ako všetci dobre vieme,
Naša myseľ dávno drieme.
Smog, výpary, silné jedy,
Preto je náš rozum bledý.

Gregor Išteneš

OCHRANA

Obloha je krásne modrá, príroda s ňou nie je zhodná.

Cez pole tu letia básne, v prírode tam každá zhasne.

Hrajú sa tam deti krásne, každé si tam svetlo nájde.

Rastliny tam kvitnú vzácne, všetkým to tam dobre klape.

Aby sa tu dobre žilo, treba si tu upratať.

Naša príroda si to už pýta, ochrany však nie je veľa.

Aby to tu všetko žilo, treba si to chrániť.

MAGDALÉNA ŠIMONOVÁ

Najkrajšie chvíle s mojimi starými rodičmi

Anjeli

Starká moja – anjel veľký,
robíme s ňou ako včielky.

Variť, piecť a kosiť viem,
toto všetko vďaka nej!

Plávať s ňou to chodím rád,
preto mám aj chudý hnát.

Inšpektor pán Milan Blahút,
vie, že pravda nie je blud!

Čauko, dedo! Ale čo?

Nie je zle voľačo?

Ále nič. Len horí jedlo.

Preto bielu vidíš striedmo!

Gregor Išteneš

Najkrajšie chvíle zo starými rodičmi

Starkých, tých mám veľmi rád,
som ako ich kamarát.
Do prírody chodíme,
občas u nich aj spíme.

Aj keď v Banskej Bystrici bývajú,
najradšej prechádzať na Sliač sa chodievajú.
Starká by tu veľmi rada bývala,
do kúpeľov by stále kráčala.

Starký ešte pracuje,
na dôchodok vyčakuje.
Už sa ale skoro dočká,
starká ho v kúpeľoch počká.

Starká, tá je na dôchodku,
doma si robí pohodku.
O záhradke stále sníva,
bylinky rada používa.

Lukáš Soukup

Moje najkrajšie chvíle so starými rodičmi

Ako každý rok, aj tento rok sa moji rodičia zúčastnili pobytu na ostrove Pag v Chorvátsku. Pôvodne som mala byť doma sama, ale nakoniec prišla ku mne moja milovaná starká.

Zo začiatku som sa bála, ako to v našom malom byte zvládneme, keďže máme malého psíka a starká sa psov bojí. Prvá noc bola nepokojná, lebo pes chcel spať so starkou v posteli. Ráno keď som sa zobudila, starká doma už nebola. Nevedela som kde išla, ale zistila som, že chodí veľmi skoro do roboty. Každý večer sme sa chodili prechádzať so psíkom na zmrzlinu na námestie. Rozprávali sme sa o škole a o našich problémoch. Večer, keď sme prišli z prechádzky, sadli sme si do obývačky k teplému čaju, prečítali sme si naše obľúbené knižky, pozreli si krátky film a išli spať. Každé ráno som chodila starkú odprevádzať do roboty. A takto nám prešiel týždeň a veľmi som si ho užila. Na víkend som išla spať k babke a to bolo pokračovanie môjho super týždňa, pretože babka mala narodeninovú oslavu a prišla na ňu moja teta s ujom aj s mojou babkou z východu. K tomu prišiel aj môj bratranec s jeho maminou a dedovi bratranci z Fiľakova. Bola som šťastná, že prišiel aj môj bratranec, lebo sa nestretávame veľmi často. Bolo nás na oslave 18 a veľmi dobre sme sa zabavili a porozprávali sme sa. Mali sme spoločný obed a po obede sme sa išli prejsť do Kúpeľov. Ja som im poukazovala celé Kúpele, kostol a aj pramene. Kúpili sme si magnetky aj pohľadnice.

Keď sme sa vrátili, čakala nás výborná večera podľa môjho výberu od babky. Všetci sme sa najedli, nasmiali sa, oslavovali a rozprávali sa až do pol noci. Oslavovali sme babkine narodeniny, ale aj to, že sa mojej tete z východu narodila dcérka.

Emma Mašurová

Moji starkí

Starkí v Sliači bývajú, o dom veľký sa starajú.

Popoludní chodím k nim, domáce práce im porobím.

Starká chutne navarí, buchty s lekvárom mi urobí.

S úlohami poradí, desiatu mi pripraví.

O záhradku sa stará, jahody v nej hľadá.

Starký ma učí chlapeckým veciam a ja mu iba do toho keciam.

Nechcem si dať poradiť, občas sa s ním povadím.

Ďakujem vám za všetko, že sa staráte o mňa nadovšetko.

Matej Jakuba

STARÍ RODIČIA

Starká, to je pracovník,
na bylinky odborník.
Rada varí, chová, pečie
a zachováva nárečie.

Starký, ten má veľa sily
a vždy je ku mne milý.
V hríboch je on odborník,
nevyrovná sa mu nik.

Ja ich veľmi rada mám,
preto im aj pomáham.
Žijú spolu na dedine
vždy ich radi navštívime.

Veľmi si ich vážim,
preto ich aj strážim.
Pusinku im rada dám
a nikdy na nich nezabúdam.

Alexandra Kapustová

Starý domov

Sliač pekné je mesto

To hovorím vám isto

Fajn sa tu žije

Pre Sliač mi srdce bije

Žil tu aj môj dedko

Mám to k nemu blízko

Keď ma vidí je veľmi rád

Lebo je so mnou veľký kamarát

Je mu tu dobre

Lebo Sliač je mesto tiché

Všade vládne mier

Tak načo čakáš príd' sem.

Sebastián Harcek

Môj starý otec

Moja mama ako dieťa nežila so svojím otcom, a preto som svojho dedka ako malý chlapec nepoznal.

Tieto letné prázdniny nás ale dedko prišiel navštíviť. Dozvedel sa, že som po ťažkej operácii, a tak nás prišiel pozrieť. Mal som ešte problémy s chôdzou a tak sa dedko rozhodol, že budeme spolu spoznávať hrady a zámky Slovenska. Najprv ma zobral na Pustý hrad, aby som začal tu v okolí. Museli sme ale ísť autom, lebo taký kopec by som nevyšiel. Potom sme boli pozrieť Kaštieľ Anton, ktorý je pri Banskej Štiavnici. Najviac sa mi páčilo poľovnícke múzeum. Cestou nazad sme sa zastavili aj na ranči Nádej. Ďalším spoločným výletom bol Bojnický zámok. Keď sme boli v Bojniciach, poprosil som dedka, aby sme sa išli pozrieť na vyhliadku. To bol pre mňa najkrajší zážitok. Bola to pre mňa náročná cesta, ale ten výhľad stál za to.

Som veľmi rád, že som mohol spoznať svojho dedka a že mi skrášlil prázdniny.

Jakub Dina

NAJKRAJŠIE CHVÍLE SO STARÝMI RODIČMI

Každý piatok po škole
utekám k nim nadšene.

Dedo, to je kutil veľký,
postavil mi bazén veľký.

Starká, tá už varí, pečie,
ide jej to neskutočne.

Vždy sa o mňa starajú,
keď rodičia pracujú.

Niekedy aj karhajú,
o to viac nás milujú.

Mám ich ja veľmi rada,
beriem ich za kamaráta.

Magdaléna Šimonová

Starí rodičia

Babka naša, kuchárka,
fantasticky vyvára.
Od buchiet až po kapra
s ňou je veľká zábava.

Dedo, to je kutil veľký,
Pomôže, no občas hreší.
Ja ho mam aj tak rada,
mám ho za takého kamaráta.

Obidvoch mám veľmi rada,
rozprávame sa už od rána,
na výlety zoberú nás
a tak spoznáваме Slovensko plné krás.

Sofia Urdová

Úcta k starým rodičom

Keď som bol malý, chodil som k babke, lebo moji rodičia boli v práci. Trávil som tam dni preto, lebo som nechcel chodiť do jasiel a u babky mi bolo úžasne. Hoci je chorá na vozíku, vedeli sme sa vždy dobre zabaviť. Bol som dosť malý a prečo? Lebo som nič nechcel jesť, iba som pil vodu a čaj, takže to príslovie, že rastiem ako z vody, je pravdivé. No babka ma mala rada tak ako ja ju a ona ma stále prehovárala, nech niečo zjem. Tak som skúsil zjesť jablko, no ani to som nezjedol.

Pozdejšie bol obed kedy ma babka zavolala, že má pre mňa sladkosť. Tak som pribehol a povedala, že ak to nezjem, tak tú sladkosť nedostanem. Bol som bol zúfalý a hladný, no skúsil som to a začalo mi chutiť. To preto, lebo babka varila úžasne. Bolo to to najlepšie a to jediné jedlo, čo som mal rád a začal som poriadne jesť.

Doteraz vždy keď idem k babke tak sa teším lebo viem, že mi dá jesť a vážim si ju, že to so mnou zvládala aj keď som bol malý a behal po byte a ona ma naháňala na vozíku a tak ju mám rad. Budem nešťastný, keď mi raz odíde ako dedko.

Adrián Taufer

**Prečo mám rád
slovenčinu**

**Prečo mám rád
Slovensko**

Milujem Slovensko

SLIAČ

Sliač je malé mestečko medzi Zvolenom a Banskou Bystricou. Štatút mesta získal v roku 1969.

Nachádza sa tu jedna z významných pamiatok, na ktorú pomaly všetci zabúdame. Je to kostol sv. Mikuláša so zvonickou a najstarším zvonom na Slovensku. Kúpele, ktoré sú súčasťou mesta, sa pomaly ale isto stávajú zabudnutým miestom. Je v nich množstvo starých a nedostavaných budov. Málokto vie, že Sliač vznikol z dvoch samostatných osád Hájniky a Rybáre. S mestom sa spája mnoho zvučných mien. Po Andrejovi Sládkovičovi je pomenovaná aj naša Základná škola. Mesto ma veľmi bohatú kultúru. Najdlhšiu tradíciu má Sliačske kultúrne leto. Významnú úlohu v meste zohráva aj letisko Tri Duby. To sa podieľalo aj na Slovenskom národnom povstaní. Nemôžeme zabúdať aj na veľmi navštevované minerálne pramene. Prvá písomná zmienka pochádza z roku 1244.

Sliač je síce malé, ale veľmi pekné mesto so zaujímavou históriou. Môžeme byť hrdí na naše mesto a mali by sme sa o neho začať viac starať a zaujímať.

Magdaléna Šimonová

PREČO MÁM RADA SLOVENSKO, SLOVENČINU

Slovensko je krásna zem, obísť ju ja celú chcem.

Lesy, lúky, pastviny, prenádherné kotliny.

Okrem krásnej prírody v ľuďoch plno pohody.

Všetko o nej vedieť chcem, o Tatrách vám rozpoviem.

Ešte to tu nepoznám, s radosťou sa zaúčam.

Neskoro však nikdy nie je na spoznanie vlastnej zeme.

Sládkovič tu básne písal, Maríne aj lásku vyznal.

Krásna si ty, moja zem, zostarnúť ja s tebou chcem.

Odjakživa o nej snívam a som šťastná, že tu bývam.

Magdaléna Šimonová

ZIMA

Sneží

Sneží, sneží, sneh sa sype,
pozatváraj, mráz ma štípe.

Ústa mám od snehu,
chcem ti spievať koledu...

Zasypal ma bielym snehom,
spúšťam sa sám dolu brehom.

Hurá, preteky si dáme,
Potom utekáme k mame.

Hurá, dáme si preteky,
Mihajú sa roky, veky...

Martin Gašpar

Vianoce

Skončila jeseň,
prichádza vianočná pieseň.
Vonku vločky padajú
a deti si spievajú.
Vianočný stromček zdobíme,
teplý punč si varíme.
Aby nás zohrialo pri srdiečku,
zapálime si malú sviečku.
Tešíme sa z darčiekov
ako z malých mravčiekov.
Perníky pečieme,
pekne sa oblečíme.
O rok to nastane zas...
Roztápa sa mráz.

Sara Hevessyová

JEŽIŠKO PÍŠE LIST

Každý rok mám narodeniny, ktoré sa volajú Vianoce. Je to deň kedy som sa narodil.

Všetci ľudia ho oslavujú tak , že kupujú veľmi veľa darčiekov a míňajú veľa peňazí. Niektorí tak , že sa opijú. Iní zase nie sú doma s rodinou. Najviac nechápem jednu vec a to je, že rodičia svojim deťom povedia , že darčeky nosí veľký muž v červenom obleku s bielou dlhou bradou. Prichystajú mu jedlo a vítajú ho. A ja stojím pred dverami a čakám, kým mi niekto otvorí. Že ja som ten, vďaka ktorému sú Vianoce, že ja som ten, kto nosí darčeky.

Som sklamaný, pretože na moje narodeniny si nikto nespomenul. Namiesto toho ľudia oslavujú a vítajú niekoho úplne iného.

Alexandra Kapustová

Zima

Keď sa pozriem z okna von,

vidím všetko v bielom.

Už k nám prišla zima tuhá,

deti berú sánky,

hurá!

To bude dobrá sánkovačka,

môže byť aj guľovačka.

Keď sa nám bude chcieť,

snehuliaka máme hneď.

Padajúci dážď hneď mrzne,

berme korčule a na ľad poďme.

Sofia Letriková

Naše Vianoce

Vianoce sa blížia,
vonku sneh nám chýba.
Musíme si zvyknúť na to,
že bude von zase blato.

Čo budeme teda robiť?
Sánkovať sa nedá.
Ostáva čas stromček zdobiť,
navštívime deda.

Na Štedrý deň čas sa vlečie.
Ani jedna rozprávka nám neutečie.
Potom keď už večera príde,
celá rodina sa zíde.

Nevieme sa dočkať konca,
počúvame zvuk zvonca.
Keď už papier trháme,
všetci od šťastia výskame.

Vianoce sú zvláštny čas,
prežíva ho každý z nás.
Tak dlho na ne čakáme,
a pritom prejdú rýchlo nečakane.

Lukáš Soukup

ZIMA

Jedno z najstudenších období ale naopak najkrajších je zima. Obdobie v ktorom je najväčší sviatok roka Vianoce.

Keď sa ráno prebúdzam a jemné slniečka ma štekli na tvár, pozriem sa von cez okno a všade navôkol je sneh. Malé, malilinké vločky padajú aby pokryli celú zem. Idem von a počujem prenádherný štebot vtáčikov. Už nepočujem šum nášho potoka pretože ho zamrazil svojim plášťom mráz. Zo všetkých komínov sa dymí vysoko do neba. Zoberiem si sánky a vybehnem na kopec. Pomaly stúpam hore a mrznú mi nohy ale srdce mám stále hrejivé. Spúšťam sa dolu a studený vetrík mi udiera do tváre. Pozerám sa okolo seba. Na každej vetve stromu sa ligoce biely sniežik. Zrazu sane naberú rýchlosť a ja spadnem do snehu. Postavím sa a oprášim sa od snehu a vtedy si všimnem čaro zimy.

Zima ma očaruje svojou prírodou každý rok. Preto ju mám najradšej zo všetkých období.

Alexandra Kapustová

Zima

Umelecký opis

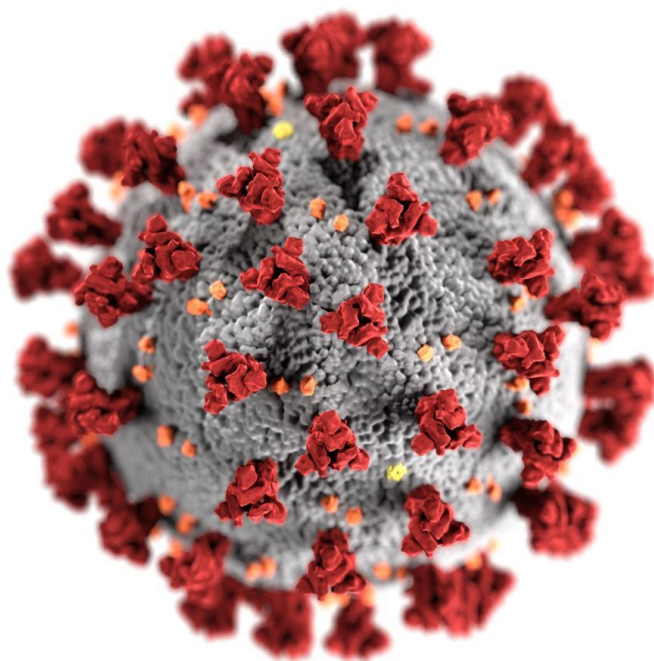
Ešte pred pár mesiacmi sme si užívali teplé lúče slnka a ani sme sa nenazdali, a už je tu zima. Prichádza k nám každý rok. Prináša so sebou chlad, krásne snehové vločky a hlavne najkrajší sviatok v roku „Vianoce“.

Určite sa všetci z nás nevedia dočkať na vianočné prázdniny, ktoré sú pre nás chvíľkami pokoja a prejedania sa sladkými koláčmi na Štedrý večer. Ale aj veľa nadšencov si príde v zime na svoje. Keď napadne prvý sneh, zoberú svoje lyže a hor sa na zasnežené kopce. Iní zase stavia na domácu vianočnú pohodu s teplou šálkou horúcej čokolády pri vianočných rozprávkach. Ja zase dokážem stráviť celý deň v mojej teplej posteli, v mojich vianočných obliečkach pri knihe. Keď si odhrniem záves na mojom okne a pozriem sa na tú krásnu zasneženú krajinu, vyzerá to, ako keby niekto sypal z obrovského batoha veľké biele guľičky v podobe snehových vločiek, ktoré dokážu potešiť každú detskú tvár. Začína sa obdobie zábavných guľovačiek, vianočných besiedok a spievania vianočných kolied. Samozrejme aj upratovania domu a zdobenie interiéru, taktiež stavania stromčeka pre príchod Ježiška. Pre mňa to najkrajšie a najdôležitejšie je naladenie sa na vianočnú atmosféru prostredníctvom vianočných pesničiek, ktoré nesmú chýbať ku krásnej vianočnej nálade počas adventu. Stromy majú oblečené šaty z cukru. Sneh v detskom srdci vyvoláva radosť i nadšenie a očarenie z toľkého bieleho, čistého a nedotknutého snehu. Zem pod nimi je ako biely jemný koberec utkaný z tej najjemnejšej, najbelšej a najkrajšej vlny. Hory pod snehovou posýpkou vyzerajú ako keby sa išli vydávať. Majú na sebe nádherný závoj z toho najbelšieho snehu. V lese môžeme ustriechnuť zajačika hopsajúceho zimnou krajinkou alebo srnku pri krmidle. Nepočuť spievať ani lietajúcich muzikantov.

Všetko to krásne vyvrcholí a skončí na Silvestra, keď si zaspomíname na všetko dobré i zlé, smutné i veselé a zaželáme si do Nového roku veľa zdravia, šťastia a lásky a rodinnej súdržnosti, bez ktorej by sviatky ako i nastávajúci rok stratili svoje čaro.

Emma Mašurová

Svet naopak

Najsebeckejší tvor

Úvaha

Dúfam, že každý z nás si dnes uvedomuje, aká je na Zemi situácia. Príroda nám doslova mizne pred očami. Hynú nevinné zvieratá. Najväčšie dočinenie v tejto kríze má ten najsebeckejší tvor. A to človek.

Ako všetci dobre vieme, ľudia už od úsvitu dejín potrebovali jedlo. To je pochopiteľné. Najprv si ho vypestovali a následne začali loviť. Človek svojím správaním pomaly ničí seba samého, len si to neuvedomuje. Ľudia sa sťažujú na znečistené životné prostredie a dávajú na jeho obnovu kopu peňazí. My všetci okrádame sami seba. Keby sme si zo zeme zdvihli našu plechovku alebo naše odpady, nemuselo by sa nič takého diať. Možno si to nevšímame, ale na svete nie je nikto, kto by nebol sebecký.

Človek ubližuje druhým, len aby uživil samého seba. Ľudia si neuvedomujú, ako sa musia cítiť zvieratá. Človek si myslí, že je nadradená bytosť oproti všetkým ostatným. Pritom všetky bytosti sú si rovné a každý život má rovnakú hodnotu.

Gregor Išteneš

Naša Zem

Úvaha

Vesmír je nekonečný a asi len na planéte Zem je život. Prečo si potom našu planétu nechránime? Prečo je taká znečistená? Naša planéta je zamorená odpadom, jedovatými odpadmi. Priemyselné chemikálie, pesticídy a hnojivá používané v poľnohospodárstve sa splavujú do riek, do morí a oceánov, kde sa tvoria baktérie. Potom zomrie mnoho rýb a objavajú sa nové ochorenia. A toto je len jeden z problémov našej planéty.

Rôzne plyny z továrenských komínov a dopravných prostriedkov, ktoré vypúšťame do ovzdušia, sú hlavným zdrojom znečistenia vzduchu. Potom vznikajú kyslé dažde, ktoré ničia prírodu na Zemi. Ozónová vrstva nás chráni pred škodlivými slnečnými lúčmi, ale teraz sa v nej tvoria diery a Zem sa postupne ohrieva. Nie je to dôvod na záchranu? Je potrebné tejto planéte pomôcť. Naše životné prostredie je už tak zamorené, že je veľmi ťažké toto znečistenie odstrániť. Preto štáty vydávajú zákony na ochranu životného prostredia, aby toto znečisťovanie nepokračovalo.

Každý občan planéty však môže pomôcť. V dnešnej dobe nás ničí vírus, ktorý sa snažíme zastaviť tým, že budeme nosiť rúško alebo nebudeme s inými osobami. Ale treba pomáhať aj tak, že začneme triediť odpad, aby sme ho mohli recyklovať, budeme šetriť elektrickou energiou a nebudeme odhadzovať odpadky do prírody. Týmto pomôžeme udržať planétu Zem zdravšou a krajšou.

Adrián Taufer

Príroda okolo nás

Úvaha

Tým, že sa príroda podvolila ľuďom, spáchala atentát sama na seba.
(Emil Cioran)

Príroda a ekológia. O týchto témach často počúvam v médiách. Sú vzájomne prepojené. Ekológia definuje vzťahy medzi organizmami a prírodou. Ale čo je vlastne EKO, ako sa ľudia správajú k prírode ?

Ľudia chodia do prírody v každom ročnom období. Podobne aj naša rodina. V každom ročnom období má príroda svoje čaro, ale človek sa aj tak k nej správa neľudsky. Ako len dokážu ľudia prírode škodiť... Nelegálne vypaľujú lesy, vypaľujú lúky a pasienky a často to končí likvidáciou lesov. V letnom období a počas prázdnin rodiny chodia na turistiku. Veľa rodín spája turistiku s ochranou prírody: Zbierajú odpadky a rôzne nečistoty. Tým, že sa príroda znečisťuje, odráža sa aj na zdraví ľudí. Do zeme sa dostáva veľa škodlivých chemikálií, konzumujeme nezdravé potraviny. Továrne a výfukové plyny ničia ovzdušie, ktoré musíme dýchať. Na týchto príkladoch vidím zodpovednosť, ale aj ľahostajnosť ľudí.

Prial by som si, aby ľudia svojím myslením, správaním napomáhali ekológii. Preto, ak chceme zdravo žiť, vážme si ju.

Matej Jakuba

Svet naopak

Úvaha

Od konca roku 2019 je na svete nový druh nákazy s názvom Koronavírus. Väčšina ľudí tvrdí, že svet je naopak. Podľa mňa bol svet naopak posledných 100 rokov.

Planéta bola kompletne znečistená. Zdravú zeleninu sme si nevedeli vypestovať ani doma, lebo na ňu padali škodlivé látky z lietadiel. Dnes, keď sa pozriem na oblohu, tak je úplne čistá. Voda v Benátkach je priam číra. Ani na cestách nie je toľko áut ako predtým, ľudia sa presúvajú menej. Do potravín chodia len vtedy, keď je to už nevyhnutné. Ľudia sa nemotajú bezhlavo po obchodných centrách, ale trávajú doma čas so svojou rodinou. Nechodia do kina, ale veľa ľudí začalo chodiť na prechádzky do prírody. Aj keď sú obchody vykúpené, ľudia si navzájom pomáhajú. Veľa žien začalo piecť doma chlieb. Myslím, že ľudia sú oveľa ochotnejší navzájom si pomáhať. Rešpektujú zdravie svoje aj zdravie iných. Dalo by sa povedať, že aj v tomto prípade platí, že všetko zlé je na niečo dobré. Zmenilo to ľudí, ale svet to vrátilo do normálu. Príroda sa očistí.

Keď táto epidémia skončí ľudia budú k sebe milší a svet sa, dúfam, nevráti do starých koľají. Planéta si potrebuje oddýchnuť. Zaslúži si to? Podľa mňa určite áno.

Jakub Dina

Svet naopak

Úvaha

Myslím si že Koronavírus je už určite známy po celom svete. Niektoré miesta sú postihnuté menej, no niektoré až príliš.

Nájdu sa medzi nami určite aj takí, čo pravidlá domácej karantény a styku s ľuďmi porušujú a tým robia zle nielen sebe, ale škodia aj ostatným, pretože ak chorobu dostane jeden z členov rodiny, tak je viac než pravdepodobne, že to chytia aj ostatní. Vopred si myslím, že sú aj ľudia, ktorí dbajú na ostatných a pomáhajú dôchodcom a zraniteľným. Podľa mňa niektorí ľudia robia zbytočnú paniku medzi sebou a ľudia, ktorí ju vyvolávajú, by sa mali spamätať. Narážam na tých, ktorí píšu nezmysly na sociálnych sieťach na internete. Robia rozruch.

Ale som aj trochu rad, že tato pandémia prišla. Vídám častejšie ľudí v pohybe. Kedysi vysedávali za počítačmi, no teraz cvičia a žijú zdravo.

Sebastián Harcek

SVET NAOPAK

Úvaha

„A predsa sa točí,“ povedal raz Galileo Galilei. Naša Zem je poklad, ktorý si ničíme a najmä kvôli tomu, že všetci ľudia to robia s čistým svedomím. No nikdy nám nenapadlo, že raz si ju môžeme zničiť nadobro a už nič nám nepomôže.

Musíme si už konečne uvedomiť, ako sme na tom zle. Z začať premýšľať nad tým, čo všetko sme spôsobili. Vypílené lesy, ulice preplnené autami, odpadky na brehoch riek. V predchádzajúcich rokoch nás nezastavili ani požiare, ktoré spálili pľúca Zeme a roztápajúce ľadovce. Zem sa bráni. A možno aj preto nám poslala Koronavírus.

Teraz sa pozrieme na oblohu a nevidíme žiadne lietadlá. Ulice sú prázdne, skoro žiadne autá, žiadne stretnutia, nákupné centrá, vlaky, školy. A za toto všetko si môžeme sami. Prečo si ničíme to, čo je pre náš život tak dôležité?

Je to také krásne, keď sa môžeme pozerať na hviezdy, počúvať šum lístia v lese. Nechať sa unášať štebotom vtáčikov, žblnkaním riek a potokov. Cítiť na líčkach šteklenie jemných slnečných lúčov. Na lúke natrhať kvietky a upliesť z nich venček. Toto všetko je úžasné, tak nechápem prečo si ničíme našu Zem. Pozrite sa, ako je na tom Zem. Teraz sa cítite lepšie?

Skúsme aspoň, nejako prispieť k tomu, aby sa naša Zem točila okolo Slnka ešte veľa rokov. Pretože Zem je to, čo máme všetci spoločné. Chráňme si ju!

Alexandra Kapustová

SVET NAOPAK

Úvaha

Dnešný svet je celý naopak. Veľa ľudí si už stihlo všimnúť, čo sa deje vo svete, každý z nás vie, že táto situácia, ktorú prežívame, je veľmi náročná nielen pre nás, ale aj pre ľudí, ktorých postihol tento vírus. Áno, hovorím o Koronavíruse. Je to vírus, ktorý nakazil takmer 1,2 milióna ľudí.

Veľa ľudí berie túto situáciu na ľahkú váhu. Podľa môjho názoru je to najhoršie, čo môžu ľudia v tejto ťažkej situácii urobiť. Som si istá, že mnoho ľudí by s mojím názorom súhlasilo. Ja ako maloletá tiež vnímam túto situáciu a viem vám s istotou povedať, že tento počet nakazených nie je ani zďaleka konečný. Viem, že mnohí z vás potrebujú pomoc či už z obyčajným nákupom potravín, drogérie, liekov, ale aj s rúškami. V niektorých mestách sa stretlo pár dobrých ľudí a začali rúška vyrábať. Viem, že to nie je ľahké, ale treba aby sme si pomáhali. Mnohí ľudia si ešte neuvedomujú aká je vážnosť tejto situácie. Ja vám to poviem jednoducho: Je veľmi vážna. Denne sa nakazí týmto vírusom niekoľko tisícok ľudí. Veľa prípadov sa potvrdilo v karanténnych centrách, ale niektoré môžu byť spôsobené aj tým, že mnohí ľudia nenosia rúška a tvária sa, ako keby sa nič nedialo. Presne pre toto si myslím, že by sa opatrenia mali viac sprísniť.

Som si toho vedomá, že niektorí ľudia sa nestotožňujú s mojimi názormi, ale toto si o tejto situácii myslím. Ľudia, ktorí si myslia, že to za chvíľu prejde sú naivní. No najviac, čo ma na tejto situácii mrzí, je to, že veľa ľudí to berie na ľahkú váhu, a tak zvyšujú riziko nákazy u starších ľudí.

Magdaléna Šimonová

Svet naopak

Koronavírus

V poslednej dobe je okrem politických predvolebných prekáračiek v malinkej krajine v srdci Európy témou číslo jeden skutočný celosvetový zabijak s menom Koronavírus. Tento zákerný zabijak dávno nie je iba lokálnou záležitosťou Číny.

V posledných týždňoch každý vraví len o tom, ako by sme mali zostať doma. Podľa mňa to zmysel dáva. Lebo ako raz povedal jeden múdry človek: „Keď nechceš umrieť na vírus, tak nechod' von a zostaň doma.“ Ani nemusíte vedieť a COVID-19 môže byť vo vašom tele. Ako je to možné, že o tom neviete? Existuje na to jednoduchá odpoveď – ste imúnni. A aj keď ste síce imúnni, tak keď pôjdete von, môžete niekoho nakaziť. Ja mám na Koronavírus dve vysvetlenia. Podľa môjho názoru chce vírus spoznať a precestovať celý svet. Podľa tej dospelejšej stránky chce vírus zastaviť znečisťovanie našej planéty, prečistiť vzduch a vrátiť všetko tak, ako bolo kedysi. Veď vznikli obrázky o tom, ako to vyzeralo v Číne pred rokom a ako to tam vyzerá teraz. A preto by sme mali byť v budúcnosti obozretnejší a nemali by sme sa ničoho báť, pretože je iba jeden druh nákazy, ktorý sa šíri rýchlejšie než vírus a to je strach.

Ja a moja rodina, všetci zostávame doma. Podľa mňa prišiel konečne čas aj na to, aby sme mohli byť všetci spolu a zdraví. To je teraz to najdôležitejšie...

Sofia Urdová

Životné prostredie

Úvaha

Všade sa spomína životné prostredie, ale čo to vlastne je? Je to príroda okolo nás, alebo mestá a budovy postavené človekom?

Ja si myslím, že to hlavné, čo vystihuje životné prostredie, je príroda. Pretože príroda je to, čo nás živí. Príroda je tá, ktorá nám poskytuje svoje krásy a silu. Mali by sme jej byť vďační. Posledné mesiace som uvažoval, kto dal moc prírode alebo skôr - kto ju stvoril. Veď to tu nemohlo vzniknúť len tak, jedným veľkým výbuchom. Niektorí to predsa museli iniciovať. Aký zmysel by mala potom naša existencia. Niekde som započul, že ani najväčší vedci sveta ako je napríklad Francis S. Collins nevyklúčujú Boha zo stvorenia sveta. Francis S. Collins je popredný svetový genetik a riaditeľ Národného ústavu zdravia (biomedicínsky výskum). Viedol medzinárodný tím, ktorý zostrojil mapu ľudského genómu. Prikláňam sa k tomu, že by sme mali byť vďační Bohu za prírodu. Príroda funguje aj bez ľudí. Sme len jej súčasťou. Mali by sme sa tak aj správať. To, že vieme využívať mozog lepšie ako zvieratá, je len dar. Dar, ktorý musíme využívať. Využívať ho v prospech okolia, nie v prospech nás. Som znechutený z neváženia si vecí, čo máme. Máme si ich vážiť a starať sa.

Áno, každý s tým bojuje, aj ja. Častokrát si neuvedomujem, ako zarmucujem rodičov svojim ľahostajným postojom k veciam, ktoré mám. Ale musíme sa snažiť a pracovať na našich charakteroch. Aj na našich postojoch. Veď čo chceme odovzdať svojim deťom? Zničenú a vyčerpanú planétu. Aby sa oni potom trápili, keď tu nebudeme? Učme sa od starších ľudí, aby sme si vážili veci aspoň tak ako oni.

Daniel Terem

Koronavírus

Úvaha

Hlavná téma dnešného dňa je Koronavírus. Každý deň počúvame v médiách počet nakazených, vyliečených a usmrtených. Tento vírus pohltí celý svet.

Najväčším epicentrom vírusu je Čína, Taliansko a Španielsko. Náš štát je vďaka prísny opatreniam na chvoste rebríčka. Vzhľadom na to, že tento vírus je smrteľný, chránime sa pred ním rúškami, rukavicami a dvojmetroými odstupmi. Keď nemusíme, nenavštevujeme miesta, kde sa nachádza veľa ľudí, dokonca ani našich najbližších. Ľudia si povinne umývajú ruky, nechytajú si tvár a dodržia hygienické návyky.

Aby sme zabránili šíreniu, ochraňujeme ľudí nad 65 rokov, ľudí so zníženou imunitou a vážne chorých. Je to ťažké obdobie pre všetkých a heslo dňa je ZOSTAŤ DOMA.

Sarah Hevessyová

Svet naopak

Úvaha

Životné prostredie je všade okolo nás a hovorí sa o ňom čoraz častejšie. Životným prostredím voláme krajinu, v ktorej žijú živé organizmy, teda aj človek. Človek pôsobí na životné prostredie a naopak, životné prostredie vplýva na človeka.

Napomôcť môže každý jeden človek, teda aj ja. Viete ako? Neplytvať zbytočne vodou. Toto je asi najsilnejšia motivácia ľudí k šetreniu. Ak budú šetriť, odrazí sa to veľmi pozitívne na ich financiách, ktoré sú pre dnešných ľudí často dôležitejšie ako životné prostredie. Ak sa každý jeden obyvateľ Zeme zamyslí nad svojím správaním, budeme žiť v čistom a zdravom prostredí, vyhovujúcom nám i našej planéte. Životné prostredie si musíme chrániť. Jeden múdry človek povedal: „Keď človek získa z prírody všetko, vtedy umiera.“

V našej škole tiež podporujeme zdravé životné prostredie. Vytvorili sme si ZELENÚ ŠKOLU. V každej triede máme nádoby na plast, papier a zmiešaný odpad. Cieľom ochrany životného prostredia je zdravé, pekné a čisté životné prostredie. Je to pre naše dobro, dobro našich potomkov, ale aj dobro pre prírodu.

Sofia Letríková

Domov

Úvaha

Slovo domov vyslovíme denne aj stokrát. Znie nám celkom obyčajne. Niekedy sa ani nezamyslíme nad tým, aký má pre nás hlbší význam.

Domov je pre nás miestom, kde sa stále vraciame. Dáva nám pocit istoty, bezpečia no i rodinnej pohody. Je to akési miesto, z ktorého keď raz vyplávam, hocikedy sa môžem vrátiť späť. Nikdy ma neodmietne. Pri slovíčku domov ma ako prvé napadne moja izba. Okrem rôznych obrázkov, ktoré mám polepené po skrinkách, tu mám svoje súkromie. No nie sú to len štyri steny, ale aj izby, v ktorých sa dennodenne stretávame s rodičmi aj súrodencami. Či už je to obývačka, v ktorej sa rozprávame o problémoch, zážitkoch, ktoré sme prežili, alebo jedálenský stôl, pri ktorom spoločne obedujeme. Domov však nie je len miesto na zábavu, prácu a oddych. Domovom je pre nás aj naša rodina. Nielen rodičia a súrodenci, ale aj starí rodičia a ďalší príbuzní. Spolu sa stretávame pri rôznych oslavách, svadbách alebo pohreboch. Mama mi pomáha prekonať ťažké chvíle a otec mi poradí, ak mám nejaký problém. Domov pre mňa neznamená len strechu nad hlavou, ale oporu, ktorú nachádzam v rodičoch. Niekedy je síce ťažké s nimi vychádzať, ale inokedy spolu trávime naozaj krásne chvíle, plné smiechu a zábavy.

To je život. Nie je vždy jednoduchý. Prináša nám dobré, ale i zlé udalosti. Práve domov je miestom, ktoré mi pomáha na to zlé zabudnúť a tešiť sa z toho pekného.

Jakub Halama

Svet naopak

Úvaha

Svet je momentálne celý naopak. Ešte pred šiestimi týždňami som slobodne lyžoval na Kubínskej Holi a nič ma netrápilo. Vedľa nás sa rozkrikovala temperamentná Talianka v dlhom kabáte. O víruse zvanom korona som už počul a vedel som, že sa začal rozmáhať v Taliansku, ale bolo to tak vzdialené, že vtedy sme si len zo srandy pomysleli, podľa od nej preč, v Taliansku je koronavírus. Ale teraz už nič nie je sranda. Teraz je svet naopak.

Kedysi sme sa mohli len tak slobodne ísť prejsť do prírody s kamarátmi, s rodinnými známymi a robili sme to často. Hocikedy sme mohli nakupovať. Teraz v priebehu pár dní sa svet zmenil tak neuveriteľne, že nesmieme vychádzať z domu bez ochranného rúška na tvári a nesmieme vychádzať, ak na to nemáme dôvod. Kiná a obchodné centrá sú zatvorené a nemôžeme sa ani stretávať s kamarátmi. Všetci sme uzavretí doma, v bezpečí. Nemôžeme ani cestovať do iných krajín, spoznávať nepoznané, ochutnať chute cudziny. Je to zrazu tak vzdialené a nedosiahnuteľné, že si ani neviem predstaviť, kedy sa to všetko skončí a či sa vôbec niekam ešte dostaneme. Všetko je naopak, ani do školy nechodíme. Učíme sa z domu, máme teda samoštúdium. Je to pre nás všetkých výzva. Aj pre učiteľov, aj pre žiakov. Čo sa týka vzťahov, ľudia sa boja druhých ľudí a držia si odstup, celé je to zvláštne. Nik nikomu už ani ruku radšej nepodá. Celé mi to pripadá ako z amerického filmu. Len netušíme, kedy zazvoní zvonec a tejto doby bude už koniec. Dočkáme sa ho? Stále rozmýšľam, že toto celé musí mať nejaký zmysel. Nieкто tam hore, to má určite naplánované a má svoj zámer. Chce nás niečo naučiť alebo len potrestať?

Uvažoval som nad tým, že toto celé prežívame, aby si ľudia začali vážiť život a to, čo majú, pretože asi nám bolo už príliš dobre a všetko sme brali ako samozrejmosť a všetko sme mali na dosah.

Napriek svetu naopak sa príroda tomu zjavne teší. V Benátkach sa tak vyčistila voda, že vidno na dno kanálov a nad Čínou sa vyčistilo nebo. V Tibete dokonca ľudia po tridsiatich rokoch vidia Himaláje aj z diaľky. Ako keby si to príroda s ľudstvom vybavila a dala mu príručku. Tak teda je otázne či je naopak svet, alebo bolo naopak zmýšľanie ľudí.

Lukáš Soukup

Znečisťovanie prírody

Úvaha

Je naša planéta už veľmi znečistená? Je nutné, aby som priložila ruku k dielu aj ja? Áno, je. Téma životné prostredie vám príde už možno aj otravná a veľakrát rozoberaná. Ale, myslím si, že múdri ľudia vedia, o čo rozprávajú.

Požiare, záplavy, zmeny v počasí..... Toto všetko je dôsledkom znečistenia prírody. Predstav si, že ideš po lese, po meste alebo po ulici. Máš v ruke odpadky. Počkáš si, až prídeš ku košu alebo to hodíš na zem, lebo si povieš, že to je len jedna vec a že to nikoho nezabije? A čo keď si toto povie každý? Potom by bola naša planéta v katastrofálnom stave. Nehovorím, že každý berie tému recyklovanie a ekológia na ľahkú váhu! Sú tu aj poriadni ľudia. Ale to skôr tí neporiadni by sa mali nad sebou zamyslieť. Samozrejme, dnes tu nechcem rozoberať témy o unikajúcom slnečnom žiarení a jadrovej problematike.

Prečo sa asi dejú prírodné katastrofy? Príroda plače a žiada o zmenu. Poslúchneme ju? Budeme bojovať za čistejšiu prírodu a bezpečnejší život? Podľa mňa by sme mali. Zamyslime sa!

Emma Mašurová